

[Helge Sander]

ner, det er direkte idiotarbejde, som ikke fører til andet end frustration. Til gengæld er der også en masse opgaver, som kan løses, og som der er behov for at få løst, og som vi ikke vil få klaret ad ordinær vej. Hvis jeg f.eks. nævner oprydning, har vi vores strande, vores skove, sågar vores storbyer, hvor der er mange ting at gøre.

Når vi skal liste op, hvilke opgaver der passende kunne løses, synes jeg også, det er positivt, at den debat, som disse forslag har affødt, har medvirket til, at en lang række mennesker og interesseorganisationer har sat sig ned og prøvet at liste op, hvilke ting de gerne vil have løst. Af ikke helt unaturlige grunde har jeg bl.a. fået tilstillet en liste fra Landbrugsraadet, hvoraf fremgik, hvilke opgaver der i allerhøjeste grad kunne løses ude i landdistrikterne, som ikke bliver løst under de nuværende forhold; man kan bare tale om de mange biveje, landbrugsbygninger, som er dårligt vedligeholdt, bygninger, som hellere måtte fjernes og dermed være med til at forskønne landskabet, læhegn, vandløb, skove osv., en lang række ting, som til stor fornøjelse for os alle sammen vil blive smukkere at se på, når de bliver rettet op, så der er i allerhøjeste grad nok at tage fat på.

Også på et område, som jeg kender særdeles godt, nemlig fritidssektoren, det kulturelle område, er der mange opgaver, som kan løses. Det bliver de allerede for en rækkes vedkommende, men det er klart, der er mange flere, og mange af dem, der i dag er ledige, kunne få en dagligdag med indhold i og så samtidig række en hjælpende hånd, hvor der var et stort behov for det.

Til slut vil jeg gerne sige, at vi lægger vægt på, at vi forsøger at få tingene bevæget i en retning, hvor vi får folk kørt ind på det ordinære arbejdsmarked. Der er mange fødeveje, men hvis vi skulle tage 3 ting, som vi føler det er relevant at vi drøfter samtidig med disse ultraditionelle forslag, som vi vil gøre alt for at medvirke til at fremme, ville vi sige, at det er vigtigt, at vi får set på hele det dagpengeområde, som vi nu tager fat på.

Den nødvendige omlægning skulle gerne føre til en større lønspredning med indslusningsløn. Vi mener, det er uheldigt, at en af de værste ting, man får i fødselsdagsgave, når man bliver 18, er, at man bliver tvunget til at gå over

på voksenalderen, der er så høj, at man mange gange ender i arbejdsløshed.

En af de sidste ting – jeg har nævnt det periferisk, men vil gerne understrege det igen – er, at vi mener, at vi i dette samfund i langt højere grad burde fokusere på reelle deltagelsesmuligheder: en øget flekstid, en øget mulighed for, at den enkelte kan tage del i arbejdsmarkedets opgaver i en situation, som passer den enkelte. Vi nævner altid børnefamilier, men i den anden ende af skalaen har vi også de mere udtjente medarbejdere, som vi har diskuteret meget de seneste uger i forbindelse med efterlønnen.

Det eneste, jeg synes, vi skal være opmærksom på og være påpasselige over for, er hele konkurrenceforvridningsproblematikken. Jeg synes, vi møder den oftere og oftere, både med hensyn til nye tiltag, men sågar også på ældre og kendte områder, f.eks. iværksætterydelsen. Alle disse kunstige ting, som vi sætter i gang, må helst ikke få en konkurrenceforvridende effekt. Det synes jeg er skammeligt over for dem, der har sat sig selv i gang og har skabt nogle tiltag, som vi ikke gerne fra offentlig side skulle være med til at vanskeliggøre.

Det korte af det lange er, at disse forslag har sat en debat i gang, som vi håber kan føre til noget godt med det samme, og derfor vil jeg gerne slutte af med at sige endnu en gang: Lad os tage fat på de områder, som er forholdsvis uproblematisk f.eks. i en forsøgsrelation både med hensyn til arbejdets karakter, de mennesker, der kan få mulighed for at løse disse opgaver, og også ud fra et geografisk synspunkt. Vi glæder os til et spændende arbejde, som vi er helt sikre på hverken slutter i aften eller i de kommende uger. Det er en stor opgave, vi tager fat på, men den skal løses.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil godt rette en misforståelse for hr. Helge Sander, som jeg synes ser spøgelse. Det er rigtigt, der skal analyseres fremover, men det er måske rigtigere at få de værste misforståelser aflivet allerede fra start.

Jeg har selv været kreativ på det område, der hedder børnepasning. Jeg kan garantere for, at man ikke behøver at være angst for, at man afskediger ordinært personale, for det må der selvfølgelig være sikkerhed for. I en situation